

Kapitola I

Zach

Středa, 14. července, 12:07

„*Kalós órises spití.*“

Vítejte doma.

Projdu skrz příletovou bránu mykonoského letiště a usměju se na postarší dámu, jež s podobně starým Řekem vítá stejnými slovy každého z cestujících, kteří se unaveně vlečou kolem nich. Očividně čekají na někoho známého. Kývnu jim na pozdrav a snažím se vypadat, že si toho skutečně vážím, ale s obvyklou odpovědí zaváhám. *Eucharistó, allá eímai pragmatiká Amerikanós.* (Děkuji, ale vlastně jsem Američan.) Vážně jsem vyšel ze cviku, a to jsem tady do svých šesti let žil a moje DNA je skrz naskrz řecká – alespoň podle testů, které nám táta před několika lety koupil jako dárek k Vánocům –, takže bych si měl s tak triviální výměnou zdvořilostí snadno poradit.

Místo toho jí věnuju jen další úsměv a nechám se unášet davem. Naposledy jsem byl na ostrově před šesti týdny na pohřbu. Okamžitě cítím, jak se mi dělá knedlík v krku. Ta žena nevypadá ani trochu jako babička – je vysoká a bě-